

Dictum

Artikel 3, lid 1, sub c, van richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekanalen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, zoals gewijzigd bij richtlijn 2002/73/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002, moet aldus worden uitgelegd dat een nationale regeling krachtens welke, ter bevordering van de toegang van jongeren tot de arbeidsmarkt, een werkgever de werknemers die recht op een ouderdomspensioen hebben verworven mag ontslaan, terwijl dit recht door vrouwen wordt verworven op een leeftijd die vijf jaar onder de leeftijd ligt waarop het voor mannen ontstaat, een door die richtlijn verboden directe discriminatie op grond van geslacht vormt.

(¹) PB C 282 van 21.11.2009.

**Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 18 november 2010
— Europese Commissie/Koninkrijk Spanje**

(Zaak C-48/10) (¹)

(Niet-nakoming — Milieu — Richtlijn 2008/1/EG — Geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging — Vergunningsvoorwaarden voor bestaande installaties — Verplichting om te garanderen dat dergelijke installaties overeenkomstig eisen van richtlijn worden geëxploiteerd)

(2011/C 13/24)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: A. Alcover San Pedro, gemachtigde)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: F. Díez Moreno, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van artikel 5, lid 1, van richtlijn 2008/1/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PB L 24, blz. 8) — Installaties die gevolgen kunnen hebben voor de emissies in de lucht, het water of de bodem en voor de verontreiniging — Vergunningsvoorwaarden voor bestaande installaties

Dictum

1) Door niet de maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten, door middel van vergunningen overeenkomstig de artikelen 6 en 8 van richtlijn 2008/1/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging of op passende wijze door toetsing en, zo nodig, aanpassing van de voorwaarden, erop toezien dat de bestaande installaties op uiterlijk 30 oktober 2007 worden geëxploiteerd overeenkomstig de eisen van de artikelen 3, 7, 9, 10, 13, 14, sub a en b, en 15, lid 2, van de richtlijn, onverminderd andere bijzondere voorschriften van het Unierecht, is het Koninkrijk

Spanje de krachtens artikel 5, lid 1, van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 100 van 17.4.2010.

**Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 9 november 2010
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Amtsgericht Stuttgart — Duitsland) — Bianca
Purrucker/Guillermo Vallés Pérez**

(Zaak C-296/10) (¹)

(Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake ouderlijke verantwoordelijkheid — Verordening (EG) nr. 2201/2003 — Aanhangigheid — Bodemprocedure betreffende gezagsrecht over kind en verzoek om voorlopige maatregelen betreffende gezagsrecht over dat kind)

(2011/C 13/25)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Stuttgart

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bianca Purrucker

Verwerende partij: Guillermo Vallés Pérez

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Amtsgericht Stuttgart — Uitlegging van artikel 19, lid 2, van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000 (PB L 388, blz. 1) — Bevoegdheid van een gerecht van een lidstaat om ten gronde te beslissen over een vordering betreffende het gezagsrecht over een kind dat zijn gewone verblijfplaats in die staat heeft, wanneer eerder in een geschil tussen dezelfde partijen betreffende het gezagsrecht over dat kind bij een gerecht van een andere lidstaat een verzoek om voorlopige maatregelen is ingediend — Begrip „gerecht waarbij de zaak het eerst was aangebracht”

Dictum

Artikel 19, lid 2, van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000, is niet van toepassing wanneer een gerecht van een lidstaat waarbij de zaak het eerst was aangebracht met het oog op maatregelen op het gebied van de ouderlijke verantwoordelijkheid, slechts is aangezocht om voorlopige maatregelen in de zin van artikel 20 van die verordening vast te stellen en een gerecht van een andere lidstaat dat in de zin van die verordening bevoegd is om ten gronde over de zaak te beslissen vervolgens is verzocht om dezelfde maatregelen, zij het voorlopig of definitief.

Dat een gerecht van een lidstaat in het kader van een kortgeding-procedure is aangezocht of dat in het kader van een dergelijke procedure een beslissing is genomen en dat uit de ingediende vordering of de genomen beslissing niet blijkt dat de kortgedingrechter bevoegd is in de zin van verordening nr. 2201/2003, sluit niet noodzakelijkerwijs uit dat er, zoals het nationale recht van die lidstaat eventueel toestaat, een vordering ten gronde is die verband houdt met de vordering in kort geding en dat deze gegevens bevat waaruit blijkt dat het aangezochte gerecht bevoegd is in de zin van die verordening.

Wanneer, ondanks zijn inspanningen om van de partij die de aanhangigheid inroept, van het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht en van de centrale autoriteit informatie te verkrijgen, het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht niet beschikt over gegevens aan de hand waarvan het voorwerp en de oorzaak van een bij een ander gerecht ingediende vordering kunnen worden bepaald en waaruit met name blijkt dat dit gerecht bevoegd is overeenkomstig verordening nr. 2201/2003, en het belang van het kind wegens bijzondere omstandigheden vereist dat een beslissing wordt genomen die kan worden erkend in andere lidstaten dan die van het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, moet dit laatste gerecht na gedurende een redelijke termijn de antwoorden op de gestelde vragen te hebben afgewacht, het onderzoek van de bij hem ingediende vordering voortzetten. Bij de bepaling van die redelijke termijn moet rekening worden gehouden met de belangen van het kind in de specifieke omstandigheden van het aan de orde zijnde geschil.

(¹) PB C 221 van 14.08.2010.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije) op 7 juli 2010 — Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova en „KEMKO INTERNATIONAL” EAD/Ministerski savet na Republika Balcaria

(Zaak C-339/10)

(2011/C 13/26)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad (Bulgarije)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova en „KEMKO INTERNATIONAL” EAD

Verwerende partij: Ministerski savet na Republika Balcaria

Het Hof (Achtste kamer) heeft bij beschikking van 12 november 2010 geoordeeld dat het kennelijk onbevoegd is om de door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije) gestelde vragen te beantwoorden.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal in Northern Ireland (Verenigd Koninkrijk) op 29 september 2010 — Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd/Ministerie van Leefmilieu van Noord-Ierland

(Zaak C-474/10)

(2011/C 13/27)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal in Northern Ireland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd

Verwerende partij: Ministerie van Leefmilieu van Noord-Ierland

Prejudiciële vragen

- 1) Moet richtlijn [2001/42] (¹) aldus worden uitgelegd dat, wanneer een overheidsinstantie die overeenkomstig artikel 3 van de richtlijn een plan opstelt, zelf ook de globale verantwoordelijkheid voor milieuaangelegenheden in een lidstaat draagt, die lidstaat op basis van artikel 6, lid 3, mag weigeren een instantie aan te wijzen die moet worden geraadpleegd voor de toepassing van de artikelen 5 en 6?
- 2) Moet de richtlijn aldus worden uitgelegd dat, wanneer een overheidsinstantie die overeenkomstig artikel 3 van de richtlijn een plan opstelt, zelf ook de globale verantwoordelijkheid voor milieuaangelegenheden in een lidstaat draagt, die lidstaat verplicht is ervoor te zorgen dat er een aan te wijzen raadgevende instantie bestaat die onderscheiden is van eerstgenoemde instantie?
- 3) Moet de richtlijn aldus worden uitgelegd dat het vereiste van artikel 6, lid 2, op basis waarvan de in artikel 6, lid 3, bedoelde instanties en het in artikel 6, lid 4, bedoelde publiek, tijdig, daadwerkelijk en „binnen een passend tijdschema” de gelegenheid moeten krijgen hun mening te geven, mag worden uitgevoerd door voorschriften die bepalen dat de instantie die bevoegd is om het plan op te stellen geval per geval een tijdslimiet mag vaststellen waarbinnen de opmerkingen moeten worden ingediend, of moeten de voorschriften die de richtlijn uitvoeren zelf een tijdslimiet vaststellen — of verschillende tijdslimieten voor verschillende omstandigheden — waarbinnen dergelijke opmerkingen moeten worden ingediend?

(¹) Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (PB L 197, blz. 30).